

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE ANTWERPEN VAN 6 SEPTEMBER 2017

Inzake van het Openbaar Ministerie en de burgerlijke partij :

L. F., wonende te (...)

In persoon

tegen:

S. P. M. J. geboren te Mechelen op (...), wonende te (...)
Belgische nationaliteit.

In persoon

VERDACHT VAN:

Te Mechelen, op 24 augustus 2016,

Bij inbreuk op artikel 20 lid 1 en lid 2 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, in openbare bijeenkomsten of plaatsen, te hebben aangezet tot discriminatie, haat of geweld jegens L. F. (°...), wegens haar ras, haar huidskleur, haar afkomst of haar nationale of etnische afstamming..

Gelet op de processtukken.

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklaagde in haar middelen van verdediging.

STRAFRECHTELIJK

1. tenlastelegging

Beklaagde geeft toe op 24 augustus 2016 naar aanleiding van een verkeersincident op een parking te Mechelen tegen mevrouw L. gezegd te hebben: "ah ja want op een kameel staan geen vitessen. Jullie zijn dat niet gewoon." Dergelijke woorden zetten aan tot discriminatie, haat en geweld wegens ras, huidskleur of ethnische afstamming zodat de aan beklagde ten laste gelegde feiten bewezen zijn.

2. straftoemeting

2.1

De rechtbank houdt bij de straftoemeting rekening met de persoonlijkheid van elke beklagde enerzijds en de ernst en het laakbaar karakter van de feiten anderzijds.

De feiten zijn bijzonder ernstig en getuigen in hoofde van beklagde van een absoluut gebrek aan normbesef en aan respect voor haar medemens en diens psychische en fysieke integriteit. De uitlatingen van beklagde zijn kwetsend en kunnen een blijvend leed met zich meebrengen.

2.3

Beklaagde heeft een gunstig strafrechtelijk verleden.

Ze vraagt in hoofddorde de probatieopschorting.

Het volgen van een leerproject zal beklagde hopelijk inzicht geven in het ontoelaatbare van haar gedrag en herhaling van de feiten kunnen voorkomen. Rekening houdend met haar gunstig strafrechtelijk verleden past het dit te koppelen aan een opschorting.

Beklaagde moet weten dat bij het plegen van nieuwe feiten of niet naleven van de opgelegde voorwaarden, alsnog een straf kan worden opgelegd.

OM DEZE REDENEN: DE RECHTBANK:

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 40, 41 der wet van 15 juni 1935;
- 1 en 3 wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993;
- 28 en 29 wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;
- 1 en 3 programmawet van 24 december 1993;
- 2, 3, 4 wet 26 juni 2000;
- EU-verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over de invoering van de euro;

- EU-verordening nr. 974//98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro;
- 162,186, 191, 194,195, 226, 227 van het wetboek van strafvordering;
- 2, 40, 42, 43, 44, 51, 52, 56, 60, 65, 66, 79, 80, 84 van het strafwetboek;
- 1, 2, 3, 6 wet 29 juni 1964;
- 46, 47 wet 11 juli 1994;

door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen.

Rechtsprekend op tegenspraak:

Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van twee jaar mits beklaagde volgende voorwaarden naleeft :

Vw 1: geen strafbare feiten plegen;

Vw 2: een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de justitie-assistent die met de begeleiding is belast;

Vw 3: gevolg geven aan de oproepingen van de probatie-commissie en aan die van de justitie-assistent die met de begeleiding is belast;

Vw 4: het volgen van een leerproject, begeleiding of behandeling in verband met haar psychosociale problematiek, bij voorkeur het leerproject 'Slachtoffer-in-beeld';

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten van de strafvordering belopend tot heden 28,01 EUR.

Krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28.12.1950 zoals gewijzigd bij K.B. van 13.11.2012, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, wordt de beklaagde veroordeeld tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 EUR.

BURGERRECHTELIJK

Mevrouw L. stelt zich burgerlijke partij en vraagt beklaagde op grond van de bewezen verklaarde feiten te veroordelen tot de betaling van een morele schadevergoeding van € 250,00 te vermeerderen met vergoedende en gerechtelijke interesten.

Diegene die door zijn fout aan een ander schade berokkent, is verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat inhoudt dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zou zijn gebleven indien de fout waarover hij zich beklaagt, niet was begaan.

De door de burgerlijke partij gevraagde vergoeding werd redelijk begroot en wordt daarom toegekend zoals gevraagd.

OM DEZE REDENEN:
DE RECHTBANK:

Veroordeelt beklaagde om bij wijze van morele schadeloosstelling te betalen aan de burgerlijke partij L. F. de som van tweehonderd vijftig euro te vermeerderen met de vergoedende intresten à rato van de wettelijke intrestvoet vanaf 24 augustus 2016 tot heden, de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf heden en de kosten.

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting op 6 september 2017.

Aanwezig:

S. V., alleen zetelend rechter
Het lid van het openbaar ministerie, vermeld op het proces-verbaal
van openbare terechtzitting
H. H., griffier.